

Теодоръ Комнинъ, бѣ далъ сестра си на Теодоровия братъ Мануилъ, дирѣше подкрепата и приятелството на венецианцитѣ въ Рагуза и самъ се ожени трети пѣтъ вече за Анна, дъщерята на покойния Риниери Дандоло.

Но тия нови съюзи на сърбитѣ бѣха ясно насочени противъ Константинополската властъ. Затова Андри бѣ заминалъ да прегледа последнитѣ укрепителни работи, за да може да остави кастелитѣ подъ охраната на малко войска, а да вземе съ себе си възможно повече сили.

Мария поздрави съ леко и гиздаво махане на рѣка приветстващитѣ я тѣлпи, седна на престола. Въ ложитѣ отстрани заеха мѣсто сановницитѣ и свитата. Дълго тѣлпата не можа да се успокои. Внезапно забравили игритѣ, които можеха всѣки мигъ да почнатъ, всички впериха очи въ българката, дъщерята на Калояна Ромеоктона, изтърпнали въ любопитство и възхищение.

Никога до тогава варварка отъ Хема не бѣ съдала на това мѣсто. Ни по времето на страшния Крумъ, нито на великия Симеонъ.

Херолди затрѣбиха високо и тържествено. Екнаха музики: барабани, флейти, кларинети. Зашумѣха яркитѣ руби на дамитѣ, облѣчени въ коприни, които китайски търговци носѣха въ Антиохия. По трѣбитѣ на херолдитѣ заплющѣха прѣпорци на най-знатни имена.

Пазачитѣ дигнаха една отъ решеткитѣ. Пъргави жребци излетѣха навънъ. Особено възхищение възбуди единъ отъ рицаритѣ, който майсторски караше коня си да се изправя на задни крака и да се върти въ кръгъ.

Следъ тия начални леки игри следваше веселата „квинтана“. Предъ императорската ложа бѣха поставени изкуствени желѣзни рицари съ копие и щитъ въ рѣце. Сътезателитѣ трѣбваше въ бързо бѣгство да ги удрятъ по срѣдата на гърдитѣ. Ако ударътъ не сполучеше, а попаднѣше въ страни, куклитѣ се заклашаха, обръщаха се около себе си и удряха неумѣлия рицаръ съ копието или щита си. Наскоро цѣлиятъ Хиподромъ ечна отъ дълги, звънливи смѣхове, високи писъци и женски кикоти. Несрѣчнитѣ рицари се хвърляха още по-яростно върху куклитѣ и често